

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato. Christus in cruce illusus. Quod novo negatur homini contra
veterem: hoc indulgetur veteri contra novum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

S A B B A T O

CHRISTUS IN CRUCE ILLUSUS.

Tunc Crucifixi sunt cum eo, duo latrones, unus à dextris, & unus à sinistris; prætereuntes autem blasphemabant eum. Matth. 27.

Rursum Crucifigentes sibi metipsis Filium Dei, & ostentui habentes, Hebr. 6.

VERITAS PRACTICA.

Quod novo negatur Homini contra veterem; hoc veteri indulgetur contra novum.

RATIO EST, Quia quod novo negatur homini contra veterem, est aliquod mortificationis exercitium.

Atqui hoc negatum mortificationis exercitium, hoc ipsum est, quod contra novum hominem veteri indulgetur.

Ergo quod novo negatur homini contra veterem, hoc veteri indulgetur contra novum. Quod certe ignominiosissimum est Christo Domino, qui rursus crucifigitur & illudatur in cordibus nostris, nisi vetus ipse homo sit in nobis plene crucifixus. Alteruter necessario crucifigendus.

I. PUNCTUM.

Christo Cruci affixo, Crux erecta fuit in eminenti loco, ut spectaretur ab omnibus, & qui in ea pendebar, spectaculum fieret ac portentum ludibriis omnium & opprobriis expositum, sicut prædixit

Pf. 21. & locuti sunt labiis & moverunt caput, & sicut referunt Evangelistæ; Prætereuntes autem blasphemabant eum, moventes capita sua & dicentes: vah qui destruis templum Dei, & in triduo illud reedificas, salva te metipsum: si filius Dei es, descende de Cruce. Similiter & principes sacerdotum illudentes cum scribis & senioribus, dicebant, Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere: si Rex Israel est, descendat nunc de Cruce, & credemus ei: confidit in Deo, liberet nunc eum si vult, dixit enim, quia filius Dei sum. IDIPSUM autem & latrones, qui crucifixi

Luc. 23: erant cum eo, improperabant & conviciabantur.

Luc. 23: erant cum eo, improperabant & conviciabantur.

ei: **ILLVDEBANT** autem ei & milites accedentes, & acetum offerentes ei, & dicentes; Si tu es Rex Iudaorum, salva te fac.

Hæc proflus stupenda omnia & cum affectu revolenda, sed quod etiam nunc sic illudatur Christus in cordibus nostris, nisi vetus homo sit plane crucifixus, non minus accurate perpendendum. Hoc autem redditur manifestum discursu tam aperto, ut vix uno aut altero sit opus verbo ad ampliores eius declarationem: sicque fiet, ut, dum brevior erit propositæ Veritatis expositio, gravissimum illud probrum de illuso in cordibus nostris Christo, quod inde sequitur, attentius consideretur. Sic ergo habet: Quod novo negatur homini contra veterem, hoc veteri indulgetur contra novum. Quid est enim contra veterem hominem nisi quod illi displicet & repugnat? quid est autem, quod illi displicet, nisi quod vocamus mortificationis exercitium? si oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum: si pes, si manus; abscinde, amputa.

Hoc est, quod novus homo petit contra veterem, hoc est quod illi negatur, cum scandalum pedis vel oculi non auferatur. Ah quoties id petitum! ah quoties id negatum! quoties voluit & noluit!

II. PUNCTUM.

At qui hoc ipsum est, quod contra novum hominem veteri indulgetur. Hoc ipsum, scilicet, quod oculus scandalizans non eruitur, quod pes offensionis non abscinditur, quod imperatus denique mortificationis actus non exercetur; hinc solum est, quod se contra opponit homo vetus, contrarium appetit, oppositum postulat, & hoc illi indulgetur, Dilexerunt enim gloriam hominum magis quam gloriam Dei. Voluptatum amatores magis quam Dei.

III. PUNCTUM.

III. PUNCTUM.

Hebr. 3.
in Evangelio.

Quod novo igitur negatur homini contra veterem, hoc veteri indulgetur contra novum. NOVVS homo, inquit S. Gregorius, vita nostra veteri in vitis nutrita contrarietatem opposuit novitati sua. Quid enim vetus, quid carnalis homo non verat nisi sua retinere, aliena rapere si posset, concupiscere si non posset sed caelestis Medicus singulis quibusque vitis obviantia adhibet medicamenta. Nam sicut arte medicina calida frigidis, frigida calidis curantur: ita Dominus noster contraria opposuit medicamenta peccatis, ut lubricis continentiam, tenacibus largitatem, iracundis mansuetudinem, elatis praeceperet humilitatem.

Matth. 6.

At verò contra semper vetus reluctatur: sit pugna de nobis in nobis inter utrumque hominem, uter alteri cedat aut imperet. Alterutri profusus obsequendum. Illi sunt duo Domini, quibus nemo servire potest, Aut enim unum, odio habebit, & alterum diligit: aut unum sustinebit, & alterum contemnet. Sicut itaque quando mortificatione constringitur vetus homo, is dicitur crucifigi, quia sic comprimuntur ejus actus, ut nihil agat, perinde ac Crucifixus: sic planè nisi sic constingatur & crucifigatur, quid sequitur nisi oppositum? quid sequitur nisi quod novus ipse homo cum actibus suis comprimatur, compressus nihil agat, nihil agens sit veluti Cruci affixus? Si affiget homo Deum, quia vos configitis me: me vos configitis gens tota, dicit Dominus per Prophetam.

Mal. 3.

Atque hoc ipsum est, quod alia similitudine dicitur exspoliari veterem hominem & indui novum: Unde quemadmodum hoc ipso quod unus exspoliatur, alter induitur: ita profusus si unus laxetur & liber agat in nobis, alter crucifigatur necesse est.

Ephes. 4.
Coloss. 3.

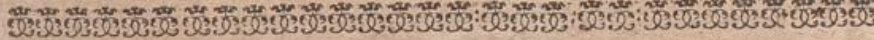
Iam verò quàm sit grave & injuriosum Christo Domino sic in te constringi & crucifigi, ut nihil spirituale agat, cogaturque per tuam libertatem, cui sese accommodat, cedere æmulo, atque illum intueri dominantem tui, dominantem animo & corpori tuo, tuos moventem affectus, excitantem actus, & omnia sensuales vitæ opera tecum operantem, poterisne id cogitare & pati? Nonne tu ipse es, qui quotidiana precatione sic illum advocas; Dirigere & sanctificare, regere & gubernare, dignare Domine Deus Rex caeli & terra, hodie corda & corpora nostra, sensus, sermones & actus nostros in lege tua, & in operibus mandatorum tuorum. Dum verò præsens adest te directurus, dum tibi dicit, Ecce adsum quoniam invocasti me, veni, sequere me; Tu contra quasi diceres, quis es tu ut lequar te! Sequar cogitationes cordis mei, & ibo in adventionibus meis, Quid est irridere, quid est illudere nisi hoc sit? Factus sum in derisum tota die, omnes subsannant me.

Is. 58.

Ier. 20.

Itane semper illudes & non illuderis? Ipse deludet illudores. Si fueris illusor, solus portabis malum. Attende diligentius & cum D. Bernardo sic exardesce in teipsum: Exurgat Deus & cadat armatus iste, cadat & conteratur inimicus homo, contemptor Dei, cultor sui, amator mundi, servus Diaboli. Quid tibi videtur? Si re- In Meditate sentis, mecum dices, reus est mortis, crucifigatur. Noli ergo dissimulare, noli differre, noli parcere: sed festinanter, audacter, instanter crucifige hominem istum, sed cruce Christi, in qua est factima, & vita.

Evangelium Ferie Ioannis 12. solennem ingressum Domini Iesu in Civitatem Ierusalem repræsentat, de quo jam supra, semel & iterum; cras verò plenius & opportunius.

HAC SANCTA HEBDOMADA, de septem Verbis Domini in Cruce prolatis agitur, unde discamus perfectam in omni genere Renuntiationem, quæ plurimum facit, ad veram sanctitatem, his præsertim sacris diebus, comparandam.

Y 3 DOMI